

ABONAMENTU

In oraș | In districte.

Pentru unu anu	24	30 lei.
Pentru ½ anu	12	15 —
Pentru trei luni	7	8 —

Orice Abonament neînsoțit de valoare se refuză.

Abonamentele se facă numai de la 1 ½ a le fie cărei luni.

Epistolele nefrancate se refuză și articoli nepublicați se ardă.

Pentru rubrica inserțiunii și reclame Redacțiunea nu este responsabilă.

Pentru abonamente, reclame și anunțuri, a se adresa la Typographia Națională, strada Academiei No. 24.

TELEGRAPHUL

APPARE IN TOATE SERILE DE LUCRU

ANNUNCIURI

Liniu mică pe pagina a IV.	15 bani
Reclame pe pagina III.	1 leu
II.	2 lei
I.	3 lei

Pentru Francia: se primesc anunțuri și reclame la D-nu Engene Orain rue Drouot 9. Paris.

Pentru Austria și Germania, la D-nu Philipp Löb, Wien Reichsrathplatz Nr 2.

Pentru Londra la D-nul Eugène M. coud 81 A, Fleet Street, E. C.

DEPEȘI TELEGRAFICE.

(Serviciul privat al Românilor).

*Roma, 26 Ianuariu. — Camera a respins cu 282 în contra a 121 voturilor, propunerea lui Cairoli, prin care blama guvernului pentru arestările de la Villa-Ruffi.**Versailles, 26 Ianuariu. — Adunarea a votat cu 512 în contra a 188 voturilor trezerei în a doua deliberație a legii pentru senat.**Nisice nouăzi de la Madrid, spună că, cu ocazia unei prime întrevăderi ce-a avut loc între parlamentarii alfonsiștilor și carlistilor, s-au făsăt basele unei convenții, a cărei primire de ambele părți este probabilă.**Viena, 26 Ianuariu. — Notificarea despre suirea pe tronu a lui Don Alphonso s-a încredințat ier ministrului afacerilor străine, de către ministrul spaniol.**Puterile au convenit să lase Austria inițiativa recunoașterii.*

BUCURESCI, 15 Ianuarie.

*Eri a avut loc în cameră interpellanța D-lui N. Ionescu, asupra motivelor ce au făcut pe D. Mavrogheni să demisioneze din minister.**Din cauza publicării în întregul seu a scrisorei, prin care voiesce D. Mavrogheni să se justifice de acuzațiile ce i s-au adus de către chiar tovaroșii săi, precum și din cauza comentariilor noștri făcute acelei scrisori, nu putem sădă da sămă despre importanța desbaterei asupra interpellării de eri.**Nu putem însă lăsa pe cetitorii să răspundă la rezultatul desbaterei.**Între diferite acuzații ce s-au adus D-lui Mavrogheni în parte și ministeriului în genere, D. Tell, fost coleg al lui ministrilor actuali, a șisur următoarele grave cuvinte:**Ceru anchetă. La monopolul tutunului s-au trecute 600,000 lei ca cheltuieli preliminare. Ei amu fost și deputat și ministru și n-am luat nici o para (risete). E cineva din d-vostă care a luat? Atunci de ce acele 600,000 lei ca cheltuieli preliminare la monopolul tutunului? Primul-ministru scă acăstea: de ce n'a trămis procurorul să bage nașul în acăsta?**Asemenea se dice că de la băuturile spirituoase s-au luat 200,000 lei. De ce nu s-au numit anchete?**Cu toate acestea, deputații din majoritate, ca se nu desmință calificările ce le-a datu Neue Freie Presse și D. Offenheim, satisfăcuți de apărarea acusatului și denunțatului de chiar complicită sa, a trecut la ordinea dilei, trimetându-se în secțiuni, său la calendele grece, propunerea de anchetă a D-lui Ionescu.**Domnul P. Mavrogheni, precipitându-se din înălțimea poziției**séle de Ministrul de finanțe al României, a creștut utilu și oportunu, pentru a se apăra asupra descoperirilor făcute prin faimosele epistole ale D-lui Hertz, să publice, prin organul reaționar Pressa, o relație în care se silește a ascunde adevărul asupra faptelor degradator ce i se impută, dându-nisice explicații care, în locul de a facilita poziția, ne întăresce și mai mult în opinia ce am emis în numerile trecute.**Basați pe fapte positive și necontestabile, pe declarații făcute de însuși D-lui Mavrogheni în epistola ce publicăm mai la vale, vom demonstra că acestu distinsu și abilu speculator, în locu de a lucra pentru interesul țării, la acaria prosperare era chemat a contribui ca mandataru alu seu, a primitu tristul rol de instrument servilu, de advocat și apărător alu unei cluci de strein lipsi de conștiință care tindea a ne spolia și a trage cele mai mari profite prin concedarea unei părți a căilor noastre ferate.**D-lui Mavrogheni, în relația sea justificativă, ne spune că în adevără în 1868 a primitu banu de la concesionarii strein; că epistola D-lui Hertz către Offenheim, în care se pomenește numele D-séle nemaculat, se repărtă la o sumă de 300,000 de franci ce i s-a datu ca desdaunare pentru pierderile ce i s-a causat în timpu de 8 ani, câtă a luptat ca asociatul alu unei companii streine spre a i se acorda facerea unei rătele de căi ferate în România; că astu-felii fiindu, sorgintea acestu beneficiu erea onorabilă, și prin urmare D-lui Mavrogheni era în drept de a primi acăstă sumă. O asemenea afirmație însă, nu are nici o apărîție de seriositate, și nu scutesce întru nimic pe D-lui Mavrogheni de gravele presupunerii ce există în contra D-séle și de blamul opiniunei publice revolte.**In adevără se pote susține că D-lui Mavrogheni, ca asociatul al concesionariilor strein, a făcutu, cu consumul, expresu său tacitul alu acestora, avanse de banu, a intrebuințatul timpulu, munca sea pentru reușirea întreprinderii ce făcuse, adică acordarea concesiunii căilor ferate companiei din care D-sea făcea parte; decă în casul de faciă însă ar fi aşa, D-sea avea dreptu a cere o desdaunare, imediat după retragere; avea cuvenit să reclame o sumă equivalentă a-**celeia ce cheltuise în interesul comunu alu asociației; acăstă reparație nu putea depinde de unu evenimentu viitoru și incertu, de realizarea său nerealizarea concesiunei în cestiu.**Décă este adevăratu că asociația datoria D-lui Mavrogheni o despăgubire de 300,000 de franci, întrabămu pe acestu dibaci regulatoru alu finanțelor țării, pentru ce D-lui Offenheim, reprezentantul concesionariilor, se obligă a'i da acăstă sumă ca desdaunare, numai atunci când va isbuti a obține concesiunea? Pentru ce în casul contrariu își rezerva ei dreptul de a refuza aceste despăgubiri ce ar fi pututu reclama D-lui Mavrogheni? Nu cum-va nerealizarea concesiunei aru fi pututu avea unu astfel de efectu retroactivu în cătu să facă a apăra ca neexistente, ori ce muncă, ori ce cheltueli aru fi făcutu mai nainte în interesul societății ex-ministrului de finanțe?**Domnul Mavrogheni dă, nu pote ești din acăstă dilemă: său că societatea îi datorea vre o despăgubire, său nu; în primul casu, acăstă despăgubire nu i se putea răpi nici chiaru cându concesiunea nu s'ar fi acordatul sociilor D-lui Mavrogheni, afară numai de cău s'ar putea presupune că D-sea renunță atunci la unu beneficiu așa de considerabilu; în casul alu doilea, eră nu ne putem imagina că coasociații D-lui Mavrogheni să fi avutu extrema complexență a'i face o donație așa de respectabilă, ei, caru s'a văduu că, pentru a'i ajunge tinta loru speculatoru, nu au crățat nici chiaru cele mai imorale međi, au alergat la corupție și demoralisare, au mituitu pe uni și pe alții cu scopu de a pătrunde mai adâncu în inima noastră, avidi a ne suge și răpi totul.**Lipsa dă de sinceritate, cu care D-lui Mavrogheni descrie faptele în relația D-séle, ni se pare vădită; inexactitatea afirmațiunilor marelor bancheru îi demască scoțurile și tendințele ce a avutu în contra intereselor țării. Suntem dă în dreptu a susține că suma de 300,000 franci ce i s'a promis D-lui Mavrogheni, în casul cându concesiunea aru fi reușită, departe de a fi o desdaunare, nu era de cău o retribuție, o plată neonestă pentru angajamentul ce s'au luate D-lui Mavrogheni a susține pe coțcarii strein, vechii săi asociații. Se nu se dică că la votarea concesiunii, rolul D-lui Mavrogheni a fost**pasivu numai; nu l'u putem crede; acăstă cu atâtua mai multu, cu cătu vedem că interesul D-séle era mare, era de 300,000 franci în casul cându concesiunea reușia; nu putem presupune că D-lui Mavrogheni a remas indiferinte, cându era vorba de a realiza unu beneficiu așa de însemnatu, unde așă mări capitalul D-séle, pentru care a arătat prea multă predilecție, cu cele promise de coțarii streini!**Admitându chiaru că rolul D-séle a fostu pasivu la votarea concesiunei, ilu vomu întrebă dacă era datoria D-séle? Oare națiunea nu ilu delegase a representa și susține drepturile ei în contra tuturor? Era datoria D-lui Mavrogheni a combate o concesiune care, dupe cum afirmă însuși D-sea, era cu multu mai onerosă de cătu aceia ce i se acordase în 1862? D-lui Mavrogheni dă, nefăcându acăstă, nu s'a sustrasă ore de la o déterioră sacră pentru interesul personalu alu d-séle? Ce trebuie dă să diciem de unu reprezentantul alu națiunei, care preferă a susține dreptul său în contra aceluia alu națiuni, de cătu că s'ă trădă patria, minte înaintea mandatarilor săi?**Adevărul dă este că d-lui Mavrogheni a fost plătit de concesionari pentru ca să își susțină în cererile lor prin poziția sea în societatea noastră; a fost plătit pentru ca să își văndă conștiința, să lucreze în contra statului pentru a l'u ruina și face să cađă. Etă dă moralitatea faptului imputat d-lui Mavrogheni, etă afacerea miserabilă de care ne vorbesc d-lui Hertz în epistola d-séle!**Déca suma de 300,00 franci s'ar fi datu d-lui Mavrogheni ca o desdaunare, pentru ce d-lui Hertz spune lui Offenheim ca «a găsit mai cu cale a o trece prin registrele săle»? Déca afacerea era onorabilă, nu trebuia ore ca d-nia-sea să înregistreze numerarea banilor datu d-lui Mavrogheni ori cu ce prețu, indată ce acăstă operație s'a făcutu fără a mai sta la indoială? Nu se poate presupune că d-lui Hertz înregistredă numai unele operațiuni și altele nu; prin urmare înregistrarea afacerei Mavrogheni fiindu unu faptu ordinaru, l'ar fi sciutu d-lui Offenheim, fără a audu de la d-lui Hertz; nu putem dă înțelege acăstă comunicare de cătu că aci eraea vorba de nisice angajamente neoneste, de nisice sume*

emise pentru unu săptă imorală, care s'ațiuțu neînregistrate până în momentul cându afacerea a devenit de notorietate publică.

In facia acestor acte, ce mai dicu partizanii și susținitorii coțanilor strin? Ce mai cutedă a dice partida ordinei, isbită într-un modu aşa da eficace prin d-lu Mavrogheni, idiolul d-lu Bolliac? Lumina începe a se face cu incetul asupra acelorui acestor bărbăti, cari nu au adus niciun de cît desastre, ruină în finanțe, înjosire în afară. Poporul începe deja a fi pus în posibilitate de a judeca mai bine actele acestei clice numite ciocoismu, care de unu lungu timpu nu încreștește a ne degrada în facia Europei.

A se vedea ultime sciri pe pagina III

Diarul maghiar Pester Lloyd scrie că negociațiile relative la conveniunea vamală ce Austro-Ungaria voește să încheie cu noi, urmădă cu succes. Negociațiile se facă directă la Viena cu agentul diplomatic d-lu G. Costaforu.

In afacerea cu Muntenegru, se pare că lucrurile au început să mergă mai spre bine, de și sunt multe depeșe cari deping situația ca din cele mai alarmante. Însă depeșile cele mai noi ne asigură că marea vizir a început să fiă puțin mai rațional și să asculte ore cumă și de consiliile ce i le dă ambasadorii puterilor europene. Ca probă despre cele ce înaintă, n'avem de căt să reproducem următoarele telegramme. Astfel din Viena se telegraftă, cu data de 20 către diarul belgianul le Nord, următoarele: «Reprezentanții forțe energice au fost săcute Turciei relativ la afacerea de la Podgorița. Rusia și Austria au luate inițiativa. Aceste puteri mergă forțe multă în acord.»

Le Nord, publicându acăstă telegramă, se felicită, în interesul păcii generale, de buna înțelegere dintre aceste două state limitoroase cu Turcia, și adaugă că Germania și Franța au sprijinit pe Austria și Rusia la Constantiopol.

O altă depeșă din Constantiopol, către diarele din Serbia, asigură că Pórtă este decisă să se arate mai puțin pretențiosă în afacerea de la Iodgorița, prin urmare, Savfet Paşa va primi consiliile marilor puteri.

De altă parte, Agenția americană comunică mai multor diare franceze și germane următoarea telegramă, datată de la 21 Ianuarie din Viena: „Guvernul turcă cedează în afacerea de la Podgorița; Said-Paşa a primit consiliile marilor puteri.

Alte sciri ne mai spun că Pórtă

ta a renunțat cu totul la pretinenția, sea ca Muntenegru să compromezi să fiă judecat de tribunalele turcescă.

Diarele străine ne aducă din Spania următoarele sciri mai importante:

Patru-deci și săpte de ofițeri carliști s'așu presentat la Bayona înaintea consulului spaniol pentru a adera la proclamarea lui don Alphonso.

Se asigură de către mai multe diare spaniole că mareșalele Serrano se va duce la Madrid.

O telegramă din Santander, cu data de 20 Ianuarie, ne spune că flotila spaniolă va bombardă probabilmente portul Zarauz. Vasul german Nautilus, va asista la bombardare, dără nu va lua parte.

O altă telegramă din Hendaya, anunță că, în casu de bombardare a portului Zarauz, carliști voră resbuna asupra Germanilor cari suntă în puterea lor, adică asupra căpitanului vasului Gustav, a nume Zeppelin, și asupra cătoruva matelotii de ași.

Totu din Hendaya se mai relatează că trei milii de carliști, subtil ordinele lui Tristany, au trecut, ca o vijeliă, distanța de la Barcelona la Gramolest, unde au comis acte de o cruditate neaușită și au luată prizonieri pe membri din ayuntamiento. Se asigură că acești carliști au de gând să se repăre asupra Barcelonei și să o ocupe.

In provinciele din Nord, capi carliștilor înrolădă, în bardele lor, tineri de căte săpte-spre-dece ani.

Regele Alfonso, în călătoria sa spre Nord, a ajuns la Saragossa, de unde a plecat în ziua de 21 Ianuarie, și la 23 a sosit la Logrino, unde a trebuit să ia comanda armatei de Nord.

Se afirmă de diarele oficiale și oficiose din Madrid că, dotația anuală a regelui va fi de 28 milioane de reali, său dupe moneda noastră, aproape 7 milioane lei noi.

Parlamentul german a adoptat, în a treia citire fără nici o modificare, proiectul de lege asupra Lansturmului. Contra acestui proiect a votat: Centrul, socialisti democrați și Alsaciens.

De asemenei Parlamentul să ocupat în ședința de la 21 de verificarea puterilor săle.

Globul, diarul englez care apare în Londra, dă ca positivă scirea că Anglia a cerut satisfacție și reparație guvernului din Peru, pentru arestarea unu pasageru de pe unu vas englez de comerciu care staționa la Callao.

Președintele Statelor-Unite, generalul Grant, a datu congresu-

lu unu nouu mesegiu în care recomandă îmbunătățirea armărei și apărării șermurilor maritimă americană.

Din Montevideo se telegraftă, cu data de 15 Ianuarie, că revoluționea a returnat pe președintele Ellauri și guvernul său. În locul președintelui căduțu, s'a numit în modu provizoriu Pedro Varela.

O telegramă din Shanghai, cu data de 20 Ianuarie, ne spune că circula sgomotul cumă sănătatea imperatorului Chinei, strălucitul fiu al său sōrelu, este sōrt compromisă.

Din Petersburg se scrie că împăratesa Rusiei, care în iarna acăstă a călătorit mai în totu Occidentul Europei, este asecată către mijlocul lui Februarie în capitala țarului tuturor Rusiei.

O SCIRE GRAVĂ

Căteva soi diu Bucuresci, vorbindu despre starea de spiritu în care s'ară astăzi actualmente Sânia sea părintele Episcopul ală eparchiei de Rîmnicu, una din ele se sprijină astă selu:

„Circula sgomotul că episcopul de Rîmnicu, A. Troados, din cauza unor excese incompatibile cu morala și a unui proces scandalos ce i s'ară fi intentat de o femeie, anume Tudora, cu care ar fi conlocuit mai mulți ani, s'ară fi astăndu într-o stare de infirmitate mintală...»

„Regretându acăstă nefericire, credem că guvernul va fi luată de la măsurile necesară pentru a se constata starea suferindului și a nu face ca să sufere interesele Eparchiei.»

Atâtă scirea ce ni se dă, cătă și acuzația ce se aduce sănătiei săle, suntă din cele mai grave.

De căndu menționata soi a respăndită acestu sgomotu, suntă peste 20 dile, și cotele acestea ne prinde mirarea că guvernul n'a luat nici o măsură său spre a-lu desminji, său, de căr este adeverat, a comunica publicului faptul săpătul să nu lăsa să se atingă prestigiul bisericei.

Unu episcopu nu este unu om de rindu, unu funcționar public; elu este o persoană morală, și nu trebuie nici chiară bănuita să fie o asemenea persoană.

Rugăm dără pe guvernul în genere, și pe D. ministru ală cultelor în parte, se ne spue, printu unu comunicat în Monitoru, de căr cele șase de acea soi suntă adeverate, și, fiind astă selu, ce măsuș s'ară luată.

Demnitatea bisericei și moralitatea ceră astă!

Bucuresci, 9 Ianuarie 1875.

Domnului Redactorului diarului PRESSA

Domnule Redactore,

Amu onore de a vă ruga să bine-voiți a admite în coloanele onor. d-văstră diară relația ce mă simtă dără a face de spre incidentul ce s'a ardită in ceea ce mă privesce cu ocazia publicației unor scrisori în procesul d-lui Offenheim la Viena.

Prinții de mai înainte, d-le redactore, mulțamile mele pentru acăstă bună-voiță și expresiunea sentimentelor mele de deosebită considerație.

P. Mavrogheni.

Numele meu a fostu pronunțat d'inaintea curței de jurați din Viena, în cursul procesului Offenheim, cu ocazia citirei următoarei scrisori adresată de d. de Hertz către Offenheim:

„Eș amu aicea o sarcină sōrte giugașe și te rogă dără, în folosul nostru ală amandorura, de a adevări Băncii că eș nu suntă respondorii pentru întrebuițarea banilor ce mi s'au adresat. Afacerea Mavrogheni este de notorietate publică (weltkundig) și de aceia amu găsită mai cu cale de a o trece oficialu prin condițile mele; cu atâtă mai multă că și Mavrogheni nu se sfise de locu despre dispozițiunile privitore la acăstă a lui, afacere.»

Pentru acel ce cunoști împrejurările negociațiunilor ce aș urmată într-unu șir de ani pentru obținerea concesiunii drumului de feru proiectat uai anteiul de la Michăileni la Galați, Iași și Târgul Ocna, înțelesul acestel scrisori este impede; conținutul ei nu are nimică misteriosă, nimică ce poate atinge onorele său delicate cea mai scrupulosă.

Se voră putea găsi însă persoane de bună credință, cari, în necunosință lăuturilor, se voră întreba ce însemnează acele cuvinte din citata epistolă. Eș de sigură se voră găsi alii, cari se folosesc sistematic de ori ce ocazie pentru a sfătua o reputație.

Ca o detorie către mine ensumi, că ie posiziunile înalte ce amu ocupat în jera mea, vină, prin aceste pagini, a da publicitatei următoare lăunuri, cari nu sunt de cătă espunere pură și simplă a saptelelor, precum ele s'au petrecută.

In 1859, Prințul Leo Sapieha, adrenându-se către mine, care eramă atuncea unu simplu particularu, spre a ne înțelege pentru a căpăta concesiunea unu drum de feru de la Michăileni la Galați, cu o ramură spre Iași și alta spre Târgul-Ocnei, amu intrat în legătură cu densusul la Viena, unde amu și încheiată unu actu de tovărăsie. In puterea acestu actu, asociații erau datori a constitui capitalul trebitoru pentru facerea stadiilor pregătitore și definitive, și pentru acoperirea tuturor cheltuielor preliminare. Eș am și depușu îndată atunci partea mea din acelă capitală.

La 25 Aprilie 1862 amu dobendită concesiunea de la guvernul Prințului Cuza cu o garanție din partea Statului de 6 la sută pe prețul kilometricu de 180,000 franci. Amu plecată la Paris și la Londra unde, împreună cu Prințul Sapieha și cu constructorul Thomas Brassey am lucrat pentru formarea capitalului de construcție. Insă nu amu putută isbuti a face emisiunea.

Eș interesantă, și pentru mine sōrte importantă de a arăta din ce pricina a cădută atunci acea concesiune, ale cărui condiții erau așa de nemărginită mai favorabile de cătă tōte cele ce aș urmat.

Concesiunea stipula ca totă linia, de o întindere de mai bine de 450 kilometre, să fie sfărșită în 5 ani. Insă creditul nostru în străinătate ne fiindu înca bine întemeiată, era greu de a obține de la publicu sub-scrierea capitalului trebitoru. In acăstă prevedere amu scrisu de la Londra guvernul română ca să mă autorise a împărtă linia în secțiuni, pentru a putea emite cu mai multă probabilitate de isbutire, capitalul trebitoru în rânduri successe, adăogându să fiu autorisat a începe lucrările cu secțiunea Galați-Adjud, pentru care dd. Brassey, Glyn și alii se obligase formală a vărsa capitalul cuvenită din propriele lor mijloace.

Guvernul mă refusă cererea prin o telegramă a ministrului de externe de atunci, răposatul A. Arsachi, în care șă dicea: «Tout ou rien».

Astă selu cădă acea concesie atâtă de moderată în condițiunile ei de garanție.

și de preț kilometric. De căte milioane cheltuite, de cătă vreme perdută și de căte neplăceri nu s-ar fi scutită Jera, decă mi sără fi acordată atunci autorii sarea ce ceream?

Cu unu anu în urmă, în 1863, după nouă studiu și nouă negocieri la Londra am revenit cu nouă propuneri pentru linia Michăileni-Iași-Galați-București, și am obținut o concesiune provisoriă pe numele meu, alături Prințul Sapeha, alătui Brassey și altă altora. Pe când erau a se întârzi Corpurile legiuitoră, să supusă guvernului nouă propuneri din partea unui grup compus din marchisul de Salamanca și Delahante; în urma a multor desbatere și pe când ambele concesiuni se aflau în discuția Camerei, grupurile concurente au fusionat.

Dată nici combinația aceasta nu a putut fi isbuti. Asemenea fură zadarnice și necontente încercările făcute în urmă cu grele cheltuieli.

In sfîrșit, în 1868, asociații mei său însăși au cereră concesiunea. Cât pentru mine, obosită de atâta strângere și de atâta cheltuie, care săruncinase în parte averele mele, am declarat că nu mai eram în stare de a urma înainte și că renunțam la drepturile mele de concesionar, lăsând la aprețuirea loră dreptul meu de a fi despăgubită pentru cheltuielile și ostenelele ce întrebuijăsem până atunci în cursu de optă ană, cheltuie privitor, precum amă mai disă, la lucrările pregătitoră, la studiuri de traseuri și la nenumărate călătorii în străinătate. Tovărășii mei nu au statu unu singur moment la îndouială pentru a recunoaște legitimul meu drept. Așa dăru, m-am retrasă atunci din asociație, și d. Offenheim care să însăși atunci ca reprezentanță alături nouă grup de concesionari ce se formase, mă a dată, în numele acestui grup, o declarație prin care se îndatoră a mă despăgubi cu suma de 300,000 franci, pentru cheltuielile și lucrările mele, în casă când ară isbuti a obține concesiunea.

Din acelui moment, rolul meu, în acăstă afacere, a rămas cu totul pasiv; și chestiunea să se rezolvă, precum este cunoscută, o dată cu concesiunea Strusberg prin acordarea unei garanții de 7 și jumătate la sută, la unu preț kilometric de 230,000 franci și cu o subvenție din parea guvernului de 40,000 franci de kilometru, adică aproape îndouită de prețul concediat mie în anul 1862.

Iată, în prescurtare, istoricul fideliu alături afacerii. Acumă potă cine înțelege cuvintele din scrisoarea d-lui de Hertz și pentru ce d-sea dice că: „afacerea Mavrogheni este de notorietate publică,” în limba germană: *weitkundig*, ceea ce înseamnă: „cunoscută de lumea întregă” eră nu: „divulgată” său „dată pe faciă” precum o traducere schimonosă să a incercat să da a crede.

Aceste cuvinte sunt tocmai probă că eu amă lucrată pe faciă, fără misteră; că suma ce amă primisă și pentru care numeroele mele a putut fi înscrisă în registre, în loc de a avea origină rușinosă său reprezentabilă măcară, nu era de cătă drăpa despăgubire cuvenită mie pentru munca și cheltuielile mele în curgere de mai bine de 8 ani.

Pe lângă acestea trebuie să mai observ că, de căte ori mi să a acordată diferitele concesiuni de care amă vorbită, și întru totu timpul cătă amă urmărită aplicăriunea loră, precum asemenea în 1868 când să a acordată concesiunea definitivă, nu eramă nici ministru, nici funcționar alături guvernului, și că cu ocasiunea acestei de pe urmă concesiuni, fiindă deputat, m'amă abținut și de la desbaterea și de la votul legel relativă la ea.

Totu în scrisoarea pomenită a d-lui de Hertz se mai găsescă căteva cuvinte

despre mine pe care trebuie să le lămușescă: „Amă cerută, prin Mavrogheni, să se invite Gaildry și Jore de a se înșăpa la mine.” Ești locuimă atunci în Moldova unde se află și repausatul ingineră Gaildry, pe care de la începutul său întrebuijăsem să facere, cu a mea cheltuie, de studiu preliminar. Acestu omu onorabilu nu era pe acea vreme în serviciul Statului, ci unu simplu particular, directoră alături mori cu abură din Iași.

Gaildry mă întovărășită în călătoria mea la Viena, unde grupul meu de concesionari lă angajată a pune la disposiție loră cunoștința ce avea de jera românescă, servindă de călăuză misiunilor tehnice de ingineri străini trimiși în România pentru a studia parcursul drumului proiectat. Pentru aceste servicii i să stipulează, prin enșuță actul de învărtărie de atunci, dreptă remunerăriune, sumă de 50,000 franci. Mai multă apă a urmată apoi până când repausatul Gaildry a intrat în serviciul Statului.

Când concesiunea de la 1868 a fost dobândită, și dupe ce fu urmă capitalul socială a fostă asigurată, d. de Hertz mă adresa la Iași, unde locuimă, o scrisoare prin care mă săcăză cunoscută că elă primise ordine de a'mă numără sumă ce mi se cuvenea, conformă angajamentului stipulat, și mă întrebă cu ce mod să mă trămită banii în schimbulă (declarației de care amă vorbită mai susă). Se poate, de și nu'mă aducă aminte de a-e este amănunțim, că prin aceiași scrisoare său prin alta, să mă fi rugată totu o dată, ca pe unul ce locuimă în Iași, de a informa pe cutare său cutare persoană aflată în Moldova că dorină să se întâlnescă cu ea.

Pentru susținerea și proba celoră descrise de mine în aceste pagini, suntufericită de a putea invoca unu document care nu poate fi pusă în bănuie. Aceasta este o carte englezescă, tipărită la Londra în 1872, intitulată: „Viața și lucrările domnului Brassey” (*Life and Labours of Mr. Brassey, by Arthur Helps*) și în care capul XIX este consacrată istoricului concesiunelui drumului de feră din Moldova. Neputându cită capulă întregă, voi extago celu pucină locurile ce mă privescă mai specială:

Așa, la pagina 260 autorulă dice: „Resbelul său între Franța, Piemonte și Austria sfârșindu se, negocierile pentru drumul de feră reîncepă; însă fiindă că concesiunea pentru partea din Moldova a proiectului se acordase d-lui Mavrogheni de la Iași... etc.”

La pagina 261: „La 25 Aprilie 1862, concesiunea fu acordată de Principatele Unite Valachia și Moldova d-lui Mavrogheni și Prințul Leo Sapeha, (președintele companiei Carl Ludwig) pentru partea din Moldova a jisului drumu de feră (300 mile engleze) cu o garanție de 6 la sută la unu capitalu fixat la 11,584 livre sterline de milă.

“Era insă o condiție în acăstă concesiune, care să rădica oră ce valoare. Se stipula ca întrăga linie de 300 mile se va înființa în 5 ani. Guvernul Principatelor neavându de cătă unu anu de la instalarea sea, creditul său pe piețele Europei nu era astă-felu în cătă să facă probabil că suma cerută sără pută obține. Domnii Glyn, Brassy și alții au propusă ca concesiunea să se modifice prin împărtirea liniei în secțiuni, cari său executa treptat, și d-loră așa oferită de a procura banii și de a înființa întăria secțiune de la Galați la Adjud (80 mile) sub aceeași garanție a guvernului. Guvernul însă a refuzat de a modifica concesiunea. Prin urmare proiectul fu prezentat publicului în întregul său pe la sfârșitul lui Iunie 1862; publicul însă nu a fostă atrasă de acest

proiect și nu a subscrizit capitalul ce i se cerea.”

La pag. 265: „Dorința Domitorului (1863) era fusină între companiele Salamanca și Brassey. Aceasta se și efectua și concesiunea fu acordată pentru întreaga linie d-loră Salamanca, Delahante Mavrogheni, Sapeha, Peto, Brassey și Betts, cu nisice condiții astfel că d. Brassey a înconosciuțat pe guvern că ele vor fi inaceptabile pentru publică.”

La pagina 267: «Cavalerul d'Offenbach a plecată dără la București, și la 7 Iunie 1868 concesiunea fu acordată d-lui Brassey și altora, pentru acea parte a proiectului primitiv care se întinde de la graniță austriacă până la România, cu ramure la Iași și Botoșani cu 7 și jumătate la sută garanție, pe preț de 15 milă sunți sterline de milă și cu o subvenție (à fonds perdus) de 2,500 sunți de milă; condiții aproape de două ori mai grele pentru guvern de cătă acele cerute în rândul anterior.”

Dupe ce amă expusă aicea totu adevărul, cred că în ceea ce mă privesc amă înălțatură totu îndouelile, totu bănuelile la eare publicaționile obscure din procesul Ostenheim puteau da loc.

Retragându-mă din ministerul în facia acestui incident, amă voită, mai nainte de tōte, a nu lăsa să se introduce cea mai mică diversiune în mersul guvernului din cauza bănueloră ce său pută rădica pe neașteptate asupra unui membru alături cabinetului. Această spontană decisiune amă luată fără a mă preocupat cătușii de pucină de persoana mea și de inconvenientele ce ară pută resulta pentru mine din prima impresiune ce ară pută produce precipitata mea retragere.

P. Mavrogheni.

Jalnicele Sofia Solomon, sociă, și Efima Opran, soră, cununate, cumnată și nepote, pătrunși de cea mai profundă durere pentru perderea prea multu iubitului loră sociu, frate, cununat și unchiu:

Gener. Alessandru Solomon

Înceată din viață Marți, 14 octombrie, ora 10 seră, în vîrstă de 41 ani, răgă pe toți amicii și cunoscuții cari nu primisă invitație specială, a lăsată ca invitație la ceremonia înmormântărelor, ce va avea loc joi, la 16 octombrie, la ora unuă după amiajă.

Cortegiul său va porni de la domiciliul repausatului, strada Banului No. 1, și se va opri la Cimitirul Colentina, unde se va depune rămășițele mortuaare.

IN ORE PERDUTE

Nu saluta pe cine nu stimează, de către a demisitate.

Românii au văzută atâta vreme generose ascunzătoare fapte rușinoase în cătă număr potu crede în sinceritate.

Suntem prea inteligenți: Belgiani nu trecu de o nație inteligentă, de către lucrurile său denșii mergă gătană.

O Dômne, dă și nației mele o lecă de prostie ca să poată și denșa să fie fericită,

Religia a căută la noi, și philosophia

nu s'a născută încă. Nu avemă dără de cătă celu mai tristă scepticismu, și nimicu nu se opune individualismul egoistu.

Vomu face unu mare progresu când toți diariștil voră păstra politeță, când nu se va mai arunca calomni asupra unor și altora; adevărul, totu adevărul nemicu de cătă adevărul.

Formula lumii moderne nu este cosmopolitismu, ci de a ajunge la cosmopolitismu prin patriotismu. Este destul de a împinge spre progresu o parte a omenirii. Când totu națile voră fi civilizate, lesne se voră împăcta. Cosmopolitismul distrugă o mare putere de progresu, doarul de jera, afară că adesea ascunde o rușine, interesul personalu.

Să disă că unu omu bine îmbrăcată, printre unu efectu naturalu este mai plină de politeță, alege vorbe mai elegante de cătă celu care este rău îmbrăcată: noi, nu știm să ne îmbrăcamu.

ULTIME SCRÌ

Madrid, 21 Ianuariu.— *Gaceta* publică unu decretu care dice că diferențele dintre particulari și guvernă voră fi supuse juridiciunel Consiliului de Statu.

Roma, 21 Ianuariu.— D. Minghetti a denunțat în Cameră tractatul de commerciu încheiatu cu Francia, și anunță că crede să reînoiască negocierile cu acăstă putere și cu cele alte cari au tratat de comerciu.

Berlin, 22 Ianuariu.— Dope o comunicare citită astă-dă în Camera seniorilor de către șeful cabinetului militar al imperiului, generalul Albedyll, juriul de onore, de care principale de Putbus ceruse se fie judecată, relativă la participarea sa la fundarea Societății căle ferate de Nord, s'a mărginuit la următoarele două cestiuni pe cari le-a considerat că sunt importante pentru oficeri: «Principalele Putbus s'a îmbogățit personalmente?»

A căută dără să se îmbogățescă într-unu modu care trebuie să se fiă blamată de juriul de onore? Juriul de onore a respuns negativ la aceste două cestiuni.

SOCIETATEA de BINE-FACERE

ELISABETA DOAMNA

Sâmbătă 18 (30) Ianuariu 1875.

IN SALA

TEATRULUI CELU MARE

BALU PENTRU SARACI

și

TOMBOLA

PREȚULU BILETELORU de INTRARE

Pentru o singură persoană 10 lei nuoi, pentru o familie de două persoane 15 lei nuoi, idem de mai multe de două persoane 20 lei nuoi.

Lojele de rangul 1-iu (baignoires) 80 lei nuoi, idem de rangul alături 2-lea 50 lei nuoi, idem de rangul alături 3-lea 20 lei nuoi,

Plata lojelor nu scutescă de biletele de intrare, care se plătesc deosebitu de prețurile de mai susă, și fără cari nu potă pătrunde nimeni în Teatrul.

Biletele se afă la magazinul de muzică A. Gebauer (unde este depusă și lista de înscrivere pentru toate lojelor) și la librăriile N. Danielopolu, Soceci & C. Zolloszy & Graeve.

TINUTA de GALA ESTE de RIGOARE.

SALA - CIRCUJ

BALURI MASCATE, vor urma regulatul în totu timpul carnavalului, în toate Mercurile și Sâmbetele.

CU PREMIE LA EXPOZIȚIA UNIVERSALĂ

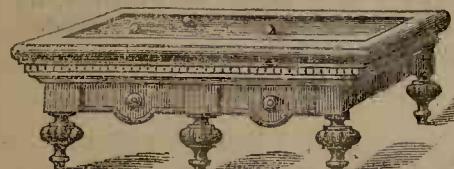
CELU MAI MARE

Depou de Billarde

100 BILLARDE

imprenă cu toate a-parțamentelelor se află necontentă în depoului subsemnatului. Mai vîrtoșu și mi permită a atrage atenția la „Mandanelele mele de Esposiția Universală” și la Inchiderea de gaură pentru jocul de Carambol. Garanția pentru durata de 10 ani și forță ne-chimbată a mandanelelor.

ETABLISSEMENT DE 1807.

COH. KNILL, fabricantă de Billarde și Tacuri.

Viena, IX. Rossau, Rothe Löwengasse 7 și 5.

Recompensă la Esposiția Universală Londra (1862)

APA DE MELISA

DE CARMES

contra Apoiesiei, Paraliesiei, Ametelei pe mare, Colerei, Vaporilor, Nemisuirii, Colicelor, etc.

BOYER

Singură succesoare alături Carmiloră Paris, 14, rue Taranne

Depozită la primile case de comerț

DOCTOR IN ABSENTIA

Personale ce doresc să obțină fără a se strămuta, titlul și diploma de doctor său de bacalaureat, fie în medicină, în științe, în literatură, în teologie, în filosofie, în dreptul său în muzică, se potă adresa la Mâdicus, 46, rue du Roi, Jersey (Angleterre).

VINU VECIU, alb și roșu, în butoie de diferite mărimi, la A. Slătineanu în Batiște. Vadra le nuoī 10—14.

40—30 2 d.

R. DITMAR

VIENA.

CEA MAI ÎNTEIA și MAI MARE

FABRICA de LAMPE
și
OBIECTE DE METAL

DEPOSITU

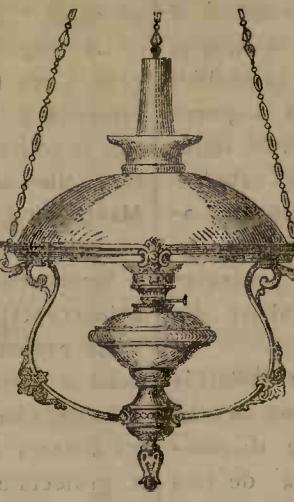
Stadt Weihburgasse Nr. 3.

GALATZI.

GIAMURI,

se comisionă cu condiții foarte avantajoase de H.

Wartha,

BOGATU ASORTIMENT

DE
LAMPE

DE MASĂ, DE PEREȚE și DE

SALON, LUMINA DE

PETROLIU și ULEIU

MAI SOLIDĂ CONSTRUCȚIUNE

și MAI EFTINU DE CÂTU

TOȚI CONCURENTII.

FABRICA

Lundstrasse Erdbergerstrasse Nr.

Agentulă pentru Moldova

I. M. Frankl

Representante de comerț, Stra-da Academiei Nr. 25.

NB. Preciuri corente și detalii se dau gratis.

CHOCOLATA
DELA COMANIA GENEVEZA
[HELVEȚIA]

Usină modelu—Sistem nou.—Produsele garantate, curățu din zahăr și Cacao, superioare altorui fabricații.

Acăstă casă este reprezentată pentru România de

H. WARTHA

Reprezentante de Comerț.

Strada Academiei Nr. 25.

LECTIUNI DE DANSU

Sub-semnatul are onore a se recomanda Onor. publicu că dă lectiuni în case particulare, pensionate, precum și în locuința D-

sale, cu o metodă foarte înlesnicosă.

Locuința Calea Mogoșie Strada

Modei Nr. 6 visa-vis de Episcopie

M. C. Schamaggy,

De Închiriatu.

Una cameră mobilată pentru o persoană fără familie se află în Suburaia Sfintilor Strada Lăutari Nr. 9.

6—1

UN TÊNAR dă lec-
țiuni de limbele francesă, germană și română precum și de Piano; se însărcină a face traducări din și în numitele limbi.

A se adresa la redacția acestui diariu.

SE COPIADĂ note de muzică. A se adresa la gedacătia acestei diarii.

De vîndare Casele mele de bună voie chiar de acuma dupe strada Mihai Voda și Izvor No. 15 și de închiriat de la sf. George doritorii se voră adresa strada Mihai Vodă No. 80.

R. Andreescu.

MEDALIE DE PROGRESSU LA EXPOZIȚIUNEA DIN VIENĂ IN 1873

CHOCOLAT-MENIER

(CIOCOLATA-MENIER)

Acestu alimentă de cualitate superioră este atât de aprețuită încâtă numai în Franța vinderea sea anuală e înjunsă la 6 MILIÖNE DE KILOGRAME reprezentându-
că vîndare de mai multă de 20 MILIÖNE DE FRANCI.

USINA la NOISIEL, lîngă PARIS
Fabrică sucursale la LONDON

SE FERI DE CONTRAFACERI!

BENÉDICTINE

LICORE A CĂLEGĂRILORU BENEDICTINI DE LA ABBAYE DE FÉCAMP

Acăstă célébră licore, atâtă d'aprețuită de publicu în cătu figuréză astădi pe tôte mesele cele bune, la restaurații ca și la mesele de familiă, în otelurile cele mai mari ca și în salonele principale, este obiectul celor mai numeroase imitații, cele mai multe făcute în străinătate.

Intrepositu general : A. LEGRAND
Agenție generală : 76, boulevard
Haussmann, PARIS.
Depositu la BUCUREȘTI, la DD. J. ATHANASIU et J. KLÉZ, negocianți.

VERITABLE LIQUEUR BENEDICTINE
Bouteille en cristal et étiquetée.
Abbaye de FécampAPARATE MAGICE
SI JOCURI DE SOCIETATE

Bilele Magice, care se potă plimba din busu-

rul vestei afară și înapoi. 2 și 5 fr.

Cutii Magice complectu arangiate pentru familiu și petrecere. a 8 fr. b. 15, 25 mare 60 fr.

Evantail Magice de dame, care se rupă în bu-

căți și prin suflare suntu érași întregi 4, 6 și 8 fr., finu aurită 12 și 20 fr.

NB. Mai posedu încă alte jocuri ferme-

cătore și aparate etc.

ARTIFICIE PENTRU SALON

Rachete de salonu comice cu ghiulele lucitore ½ fr. duzina 5 fr.

M. KLINGL, Calea Mog. Colțul Lipscaii Nr. 8.